

κινῶνται. τὸ γὰρ ἀρχεῖν καὶ ἀρχεσθαι ὡ μόνον
 ἔστι ἀγαθόν, δόξα καὶ ἥτις συμφερότων ὄντι,
 καὶ δὲ τὰ ἐκ χρεώσεως ἐνεα δέσμινα, τὰ μὲν ὅτι
 τὸ ἀρχεσθαι, τὰ δὲ ὅτι τὸ ἀρχεῖν, καὶ εἴδη πολ-
 λα καὶ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων ὄντι, καὶ ἀεὶ
 βελτίων ἢ ἀρχῆ, ἢ ἥτις βελτιόων ἀρχομένων ὄντι
 ἀνδράπου, ἢ θηρίου. τὸ γὰρ ὄποτελοῦμενον ἐ-
 πο τῆς βελτιόων, βέλτιον ἔργον ἔσται τὸ μὲν
 ἀρχεῖν, τὸ δὲ ἀρχεῖν, ὄντι τὰ τούτων ἔργον. ὅσα γὰρ
 ἐκ πλειόνων σωθήσονται, καὶ γινέται ἐν τῶ κοινόν,
 εἴτε ἐκ σωθεῶν, εἴτε ἐκ θηρηθῶν, ἐκ ἀπα-
 στήν ἐμμένεται τὸ ἀρχον, καὶ τὸ ἀρχομένου. καὶ
 τῶτο ἐκ τῆς ἀπάσης φύσεως ἐνυπαρχῆ τοῖς
 ἐκψύχους καὶ γὰρ ἐν τοῖς μὴ μετεωροισι ζώοις,
 ὄντι τις ἀρχὴ, ὄντι ἀρμονίας, δόξα τὰ τὰ μὲν ἴσως
 ἐξ ὀπτερικωτέρων ὄντι σιέψεως. τὸ δὲ ζῶον
 ὄφρα τὸ σωθήσεται ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος ὄντων
 τὸ μὲν ἀρχον ὄντι φύσει τὸ δὲ ἀρχομένου. ὄντι δὲ
 σκοπεῖν ἐν τοῖς καὶ φύσιν ἔχουσι μᾶλλον τὸ
 φύσει, καὶ μὴ ἐν τοῖς διεφθαρμένοις. διὸ καὶ τὸν
 βέλτιστε δικαίωμον καὶ καὶ σώμα, καὶ καὶ
 ψυχῆ, ἀνδράπον θεωρεῖται, ἐν ᾧ τῶτο δὴλλον.
 ἔτι γὰρ μαθηθῶν καὶ μαθηθῶν ἐχόντων, ὄντι φέν
 ἀρχεῖν πολλὰ καὶ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς, δὲ τὰ
 τὸ σώματος καὶ παρὰ φύσιν ἔχειν. ἐστὶ δὲ
 οὐκ ὄντερ λέγουμεν, ὄντε τὸν ἐν ζῶον Θεο-
 ρήσται καὶ δὲ ἀσποτικῶν ἀρχῶν καὶ πολιτικῶν. ἢ
 μὲν γὰρ ψυχῆ, τὰ σώματος ἀρχῆ, ἀσποτικῶν ἀρ-
 χῶν ὄντι νοῦς, τῆς ὄντι ἐξ ἑως, πολιτικῶν καὶ βα-
 σιλικῶν ἐν οἷς φανερόν ὄντι, ὅτι καὶ φύσιν καὶ
 συμφέρον τὸ ἀρχεσθαι τῶ σώματι ὑπὸ τῆς
 ψυχῆς, καὶ τῶ παθητικῶ μορίῳ ὑπὸ τῆς νοῦ
 καὶ τῶ μορίου τῆς λόγον ἔχοντος. τὸ δὲ ἐξ ἴσου
 ἢ ἀνάπαλιν, βλαβερόν πάσι. πάλιν ἐν ἀν-
 θρώπων, καὶ τοῖς θῆοις ζῶοις ὡσαύτως. τὰ μὲν
 γὰρ ἡμεῶν ἥτις ἀγέλιον βελτίω τῶ φύσιν.
 τούτους δὲ πάσι βέλτιον ἀρχεσθαι ὄντι ἀνδρά-
 που τυγχάνει γὰρ σωτηρίας ὄντων. ἔτι δὲ τὸ
 ἀρῆεν ἀφῶς τὸ θῆλον φύσει, τὸ μὲν κρείσσον, τὸ
 δὲ χεῖρον καὶ τὸ μὲν ἀρχον, τὸ δὲ ἀρχομένου. τὸν
 ὄντι δὲ ὄντων ἀγαθῶν ἔστι καὶ ὄντι παύτων ἀν-
 θρώπων, ὄσα μὲν οὐκ ὄντων διεστέσιν, ὄσων
 ψυχῆ σώματος, καὶ ἀνδράπος θηρίου (διά-
 μενεται δὲ τῶτον τὸν ὄντων, ὄσων ὄντων ἔργον ἢ
 τῶ σώματος καὶ τῶν, καὶ τῶν ἔσται ἀπῶ ἄν-
 ἥτις βέλτιον) ὄντι μὲν εἰς φύσει διδυ-
 λος, οἷς βέλτιον ὄντων ἀρχεσθαι τῶ τῶ
 τῶ μὲν ἀρχῶν, ἔτι καὶ τοῖς ἐρημῶσι, ἔτι γὰρ φύσει δὲ δὲ, ἢ δὲ δὲ ἀνῶν ἔστι

Imperare enim & parere non solū neces-
 sariorum sunt, verumetiam vtilium, ac sta-
 tim ex generatione quædā distincta sunt,
 alia quidem ad imperandum, alia verò ad
 patendum, & species multa & impe-
 rantium & parentium sunt. & semper me-
 lius imperium meliorum parentium est,
 ceu hominis, quàm bestie. Nam quod à
 melioribus perficitur, melius est opus. V-
 bi verò aliud imperat, aliud patet, est ali-
 quod horum opus, nam quæcunque ex plu-
 ribus constant, & vnum quid commune
 sunt, siue ex continuis, siue ex discretis, in
 omnibus apparet & quod imperat, & quod
 patet, & hoc ex tota natura inest anima-
 tis. nam & in his quæ expertia sunt vitæ,
 est quoddam imperium instar harmoniæ,
 sed hæc forsā aliena sunt ab ista consi-
 deratione. Animal verò constat primum
 ex anima & corpore: quorum alterum
 imperat secundum naturam, alterum pa-
 ret. Oportet autem considerare naturam
 non in corruptis, sed in his quæ magis se
 habet secundum naturam. quocirca eum
 hominem, qui & animo & corpore opti-
 mè dispositus sit, inspiciendum, in quo
 certè id manifestum est. nam prauorum
 quidem aut prauè dispositorum sapie-
 uenietur corpus imperare animo, ex eo
 quæ peruersè ac præter naturam se ha-
 bêt. Est igitur (vt dicimus) primum in ani-
 mali perspicere imperiū dominicū & ciui-
 le. Nam animus quidè in corpus, domini-
 cum habet imperium: mens verò in ap-
 petitum, ciuile & regiū, in quibus clarum
 est secundum naturam & vtilitatem im-
 perari ab animo corpori, & ab e parte quæ
 habet rationem, ei parti quæ subiacet per-
 turbationi, æqualitatem verò ac vicissitu-
 dinem omnibus nocere. Rursus in homi-
 ne & aliis animalibus eodem modo, man-
 sueta quidem meliora sunt quàm fera.
 his autem vniuersis melius est vt hominū
 pareant: nam salutem ita recipiunt. Præ-
 terea autem masculus & fœmina, alter
 melior secundum naturam, altera deteri-
 or: & hic imperat, illa verò parèt, eodém-
 que modo necesse est in cunctis homini-
 bus esse. Quicunque igitur distat, tantum,
 quantum animus à corpore: & homo &
 bestia, per hunc modū se habêt. Quorun-
 cunq; est opus in corporis vsu, & hoc est
 in eis potissimum, hi sunt natura serui, qui
 bus melius est vt imperetur, hoc imperio
 quemadmodum in præmissis. Est enim
 natura seruus, qui potest alterius esse,

Notes of the Editor.